

riczelej, na jene cziche Waschnje pschipyha; ruzne kajz jemu tozame wot druhich Smorenjow se sianym Loshom (aby psches Kycz) date budze. My možemiy tehodla woprawdzie tu Kycz teje Natury jene cziche Kwalenje mjenowac. Wobojie Waschnje Bożego Kwalenja je krósemenju, a my njeprajimy, so by Człowiek Boże Kwalenje, kotrež Njebeša rycza, a Twerdzisna, dyž wona Božu Ćžescz pschipoweda, krósemicž njemeł. Jene tajke Kwalenje żane Kwalenje njeby bylo. Wono je tak jene hinnajke Kwalenje, kotrež tu te Njebeša rycza, a tak ta Twerdzisna tu Ćžescz Božu pschipoweda; tak Džen Dnej poweda, a Noz Nozy czini Wedżerju: a tehodla je to Kwalenje jene cziche Kwalenje.

Allje tak da? budzeeže wy so praschecz. My zemiy wain na to wotmolwicz. Dy bychu jeno te Žasyki tych Smertnych Božu Ćžescz pschipowedacz, a ſebi behobu pschiwołacz dyrbiale; da by nasche Pschipowedanje jara ſkabe byko, a my njebychimy tu njerureknenu Ćžescz nascheho Boha wuprajicž moli. A tak welje by jich byko, kij bychu ſebi tu Woſokoscz teje ſameje pschemuſlicž moli, dy by Boh schitko tak mudre njeszinił, so schitke jeho Skutki, dy bychu tejsch schitke ſmijertne Žasyki melczały, tolla ſebi, jedyn temu druhemu pschiwołaju: Dajče naschemu Bohu Ćžescz! a pschitem tež pschezo temu niedżakomnemu a njedostojnemu Kſchesczijanej pschipowedaju: Wy, kij wy Krysta Mjeno snajecze, dajče Bohu Ćžescz.